

PROP DE VOSALTRES

De nou, gràcies a tothom

Benvolguts diocesans:

Amb aquesta glossa dominical acaba la meva comunicació escrita amb vosaltres fins al nou curs que comença el primer diumenge de setembre. Els diumenges del mes d'agost hi haurà una altra col·laboració en aquest espai.

El primer que em surt de l'ànima en aquest moment és agrair, una vegada més, a tantes persones que ens ajuden en el nostre servei, que col·laboren en les mil tasques encomanades a les comunitats diocesanes, i també a qui, amb un criteri propi i format, senyalen imprecisions, errors o limitacions de la trajectòria fixada per l'Església que pelegrina a Lleida.

És un element molt humà i de gran dignitat expressar la gratitud a altres que ens han acompanyat en la nostra feina i ens han atès en les nostres obligacions. Ho veiem en tots els àmbits de la nostra societat. Fa uns dies han fet el mateix les autoritats dels nostres pobles i ciutats després de conformar els equips de govern amb motiu dels resultats de les eleccions. Ho fem quan escoltem les paraules de comiat d'un company de feina que es jubila o canvia d'empresa. Igualment passa en tot tipus d'associacions cul-

turals, professionals o esportives. També ho veig més directament en la gratitud de tants homes i dones que han prestat un valuós treball a l'Església.

En el meu cas concret és un bon moment en un fi de curs parroquial apuntar en aquesta mateixa direcció. Considero que és una obligació agrair la col·laboració de tots en el servei que el Senyor us ha encomanat. Als sacerdots i diaques; als membres de les comunitats de Vida Consagrada, als directors i comunitats educatives de les escoles cristianes; als responsables i membres dels moviments apostòlics, de les germandats i confraries de la nostra diòcesi; a tots els grups parroquials, amb l'orientació del rector, que feu realitat la presència de Jesucrist en el món de la paraula, de la caritat i de la celebració; a tots els que heu rebut un sagrament i ho heu viscut amb gran alegria familiar i comunitària; als que heu vingut de lluny i us heu sentit fàcilment acollits per les comunitats integrant i expressant la vostra experiència de fe en el Ressuscitat.

Donem gràcies a Déu per concedir gran disponibilitat i dedicació a tantes persones del nostre entorn que ens faciliten la tasca d'aplicar amb coherència les exigències de l'E-

vangeli i les orientacions de l'Església.

La gratitud s'estén a moltes persones i institucions civils que col·laboren amb recursos humans i econòmics al desenvolupament i sosteniment de persones i patrimoni religiós. D'això ens en beneficiem tots i contribuïm des de diferents conviccions i creences a construir un món més just, més honest i més solidari amb els éssers humans i amb tota la creació.

Acabo aquest comentari assenyalant un aspecte molt apreciat: agrair

la feina a la conclusió d'aquest humil Pla Pastoral de tres anys que es va iniciar al setembre de 2016. Us emplajo des d'ara mateix a fer aportacions durant els mesos següents per confeccionar entre tots un nou Pla que aglutini les nostres realitats eclesials i sàpiga concretar les aspiracions de la nostra diòcesi mirant el futur amb esperança i valentia.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reunió d'arxiviers eclesiàstics a Lleida

L'edifici del Bisbat va acollir, el passat 2 de juliol, una reunió dels arxiviers eclesiàstics de Catalunya. La jornada va començar amb l'acollida del nostre Bisbe a tots els participants. Després de la pregària inicial i la lectura de la darrera acta vam tractar diversos temes, entre els quals, el Pla d'arxius de la Generalitat de Catalunya.

Un cop finalitzada la reunió vam visitar l'Arxiu Diocesà i, després, també vam visitar i dinar a l'Acadèmia Mariana. A la tarda va ser el moment de conèixer l'Arxiu Capitular de Lleida, on ens tenien preparades una bona mostra dels materials que conserven. El Secretariat d'Arxiviers Eclesiàstics de Catalunya (SAEC) va néixer l'any 1975 amb l'impetu dels arxiviers catalans, valencians i de les

Balears, sobretot d'arxius capitulars i diocesans; a poc a poc s'hi van afegir els arxius d'ordes de religioses i de religiosos, i també parroquials.

En origen, les reunions servien per veure l'estat de cada arxiu, i es debatien temes com la millor conservació dels documents, l'adequada restauració dels perjudicats, el servei d'atenció als investigadors, les peticions amb vista a exposicions, la competència del personal, impulsar la confecció i edició de catàlegs, guies i diplomataris. Actualment també se cerquen les eines i tècniques documentals i digitals més modernes.

Anna Esteve
Arxivera de l'Arxiu Diocesà
del Bisbat de Lleida

CERCA DE VOSOTROS

De nuevo,
gracias a todos

Queridos diocesanos:

Con esta glosa dominical acaba mi comunicación escrita con vosotros hasta el nuevo curso que empieza el primer domingo de septiembre. Los domingos del mes de agosto habrá otra colaboración en este espacio.

Lo primero que me sale del alma en este momento es agradecer, una vez más, a tantas personas que nos ayudan en nuestro servicio, que colaboran en las mil tareas encomendadas a las comunidades diocesanas, y también a quienes, con un criterio propio y formado, señalan imprecisiones, errores o limitaciones de la trayectoria fijada por la Iglesia que peregrina en Lleida.

Es un elemento muy humano y de gran dignidad expresar la gratitud a otros que nos han acompañado en nuestro trabajo y nos han atendido en nuestras obligaciones. Lo vemos en todos los ámbitos de nuestra sociedad. Hace unos días han hecho lo propio las autoridades de nuestros pueblos y ciudades tras conformar los equipos de gobierno con motivo de los resultados de las elecciones. Lo hacemos cuando oímos las palabras de despedida de un compañero de trabajo que se jubila o cambia de empresa. Igualmente se da en todo tipo de asociaciones culturales, profesionales o deportivas. También lo veo más directamente en la gratitud de tantos hombres y mujeres que han prestado un valioso trabajo en la Iglesia.

En mi caso concreto es un buen momento en un fin de curso parroquial apuntar en esa misma dirección. Lo considero una obligación agradecer la colaboración de todos en el servicio que el Señor os ha encomendado. A los sacerdotes y diáconos; a los miembros de las comunidades de Vida Consagrada, a los directores y comunidades educativas de las escuelas cristianas; a los responsables y miembros de los movimientos apostólicos, de las hermandades y cofradías de nuestra diócesis; a todos los grupos parroquiales, con la orientación del párroco, hacéis realidad la presencia de Jesucristo en el mundo de la palabra, de la caridad y de la celebración; a todos los que habéis recibido un sacramento y lo habéis vivido con gran alegría familiar y comunitaria; a quienes habéis venido de lejos y os habéis sentido fácilmente acogidos por las comunidades integrando y expresando vuestra experiencia de fe en el Resucitado.

Damos gracias a Dios por conceder gran disponibilidad y dedicación a tantas personas de nuestro entorno que nos facilitan la tarea de aplicar con coherencia las exigencias del Evangelio y las orientaciones de la Iglesia.

La gratitud se extiende a muchas personas e instituciones civiles que colaboran con recursos humanos y económicos al desarrollo y sostenimiento de personas y patrimonio religioso. De ello nos beneficiamos todos y contribuimos desde distintas convicciones y creencias a construir un mundo más justo, más honesto y más solidario con los seres humanos y con toda la creación.

Termino este comentario señalando un aspecto muy querido: agradecer el trabajo en la conclusión de ese humilde Plan Pastoral de tres años que se inició en septiembre de 2016. Os emplazo desde ahora mismo a realizar aportaciones durante los meses siguientes para confeccionar entre todos un nuevo Plan que aglutine nuestras realidades eclesiales y sepa concretar las aspiraciones de nuestra diócesis mirando el futuro con esperanza y valentía.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La Llar de Jubilats Bonaire
canta a *La Missa de La 2*

La Coral de la Llar de Jubilats Bonaire va finalitzar la celebració del seu 15è aniversari actuant al programa *La Missa de La 2* del passat 30 de juny.

La formació coral, des del primer any de la seva activitat, es va oferir a participar, un diumenge al mes a la missa d'una del migdia a la parròquia on està ubicada la Llar, que pertany a l'Església de Sant Martí. Acollits en aquell moment per Mn. Porta, el recorden i donen gràcies al Senyor per aquest temps de cants i servei tenint un entranyable record pels cantaires difunts o que ja no poden seguir participant en els assajos i concerts.

Tot i que des de fa tres anys no van a la parròquia per la dificultat d'accés al cor de l'església, no oblidem les celebracions solemnes de Sant Martí de Tours, patró de la parròquia, i de Sant Jaume, patró del barri, que l'AVV de Jaume I comptaven sempre amb la Coral.

Alumnes de l'Episcopal
fan el Camí de Sant Jaume

Una vintena d'alumnes que han cursat primer de Batxillerat aquest curs van fer el Camí de Sant Jaume des de Sàrria fins a Santiago durant la primera setmana de juliol. En total van caminar 114 quilòmetres repartits en cinc etapes amb una mitjana d'entre 25 i 35 quilòmetres diaris. Les etapes començaven a les 5 del matí i després de llevar-se, esmorzar i la pregària cap a les 6 hores sortien de l'alberg. Durant el dia caminaven i a l'arribar a l'alberg era el moment de descansar i de fer una mica de reflexió a través de textos de la Bíblia. El diumenge van arribar a Santiago i van celebrar l'eucaristia. Maria Calvet i Mn. Manel Mercadé són els coordinadors d'aquesta aventura que capta l'essència del Camino. Mn. Manel era el res-

ponsable de la intendència perquè tot funcionés i la Maria, professora de l'Episcopal, era l'enllaç amb els joves. El mes de setembre ja començaran a preparar el proper Camí i esperen que tingui tan bona acollida com en les últimes edicions.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments en la data que s'especifica:

- Mn. **Vicenç Alfonso Miret**, nomenat assessor eclesiàstic de l'Agrupació Ilerdenca de

Pessebristes de Lleida, en data 20 de juny de 2019.

- Sr. **Josep Gelonch Anyé**, nomenat ecònom de l'Institut Superior de Ciències Religioses IREL de Lleida, en data 20 de juny de 2019.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Deixeu-vos transformar i renovar per l'Esperit Sant, per portar Crist a tots els ambients

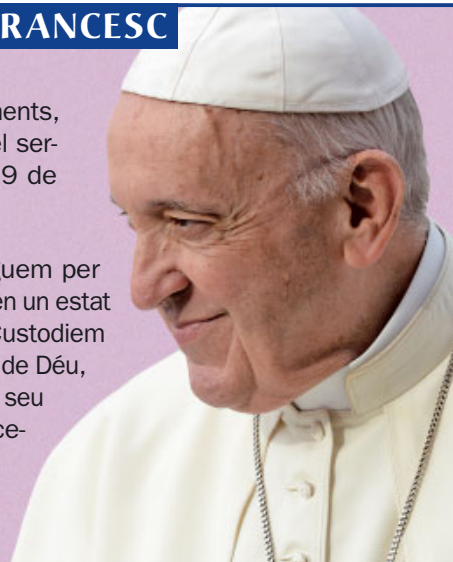
i donar testimoni de la joia i la joventut de l'Evangelii!» (17 de maig).

@Pontifex: «L'Esperit Sant és el protagonista de la vida cristiana: està amb nosaltres, ens acompanya, ens transforma, venç amb nosaltres» (18 de maig).

@Pontifex: «Restem units al Senyor Jesús a través de l'escolta de la Pa-

raula, dels sagraments, la vida fraterna i el servei als altres» (19 de maig).

@Pontifex: «Preguem per tots els que viuen en un estat greu de malaltia. Custodiem sempre la vida, do de Déu, des de l'inici fins al seu natural final. No cedim a la cultura del descart» (20 de maig).

Pelegrinatge diocesà a Lourdes

Un any més —el 34è— l'Hospitalitat de Lourdes del nostre bisbat de Lleida ha realitzat el pelegrinatge a Lourdes del 27 al 30 de juny de 2019. En total 285 persones, de les quals 50 malalts i 120 voluntaris, molts joves de la delegació del bisbat, acompanyats per quatre capellans i el Sr. Bisbe, Salvador Giménez, venint en sis autocars i cotxes. A més, dissabte s'hi afegiren 80 persones de la parròquia del Carme amb Mn. Ezquer. A les 6 del matí de dijous dia 27 ens vàrem trobar els pelegrins, malalts, discapacitats i voluntaris, al camp d'esports. L'autocar núm. 1 va anar a Almacelles a recollir 20 interns i quatre monitors especialitzats. El clima era d'amistat, d'alegria.

Ens acompanyava el Sr. Bisbe, que en tot moment es va mostrar proper i plenament integrat al grup. Vam arribar a l'hora de dinar, uns a l'hospital Acueïll Saint Fray i els altres en hotels propers. Després, vàrem anar a la gruta i, a mitja tarda, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pels quatre capellans que ens han acompanyat, vam assistir a l'Eucaristia a la Basílica del Rosari. A les 19 h sopar, que a l'Acueïll és servit per voluntàries, que han demostrat una actitud de servei excepcional. Divendres vam començar amb una Eucaristia a l'església de Saint Fray i després uns han anat al Via Crucis i altres a les piscines, on hem viscut l'experiència única de banyar-nos en l'aigua de Lourdes.

L'organització és perfecta. L'aigua és freda però l'experiència i l'oració a la Verge de Lourdes feta dins de l'aigua ben bé s'ho mereix. A la tarda, la unció dels malalts i una festa de pelegrinatge, plena d'alegria. Dissabte vam assistir a l'Eucaristia a la gruta concelebrada pels bisbes de Lleida, Tortosa i Girona i

pel cardenal de Barcelona. Feia molta calor, mitigada per les voluntàries que ens refrescaven, i després la foto oficial. A la tarda, la processó eucarística a la basílica i, al vespre, la processó de les torxes junt amb milers d'altres pelegrins. Diumenge a la basílica vam assistir a la missa internacional, junt amb unes 25.000 persones que hi caben, ja que estava plena de gom a gom. La música de l'orgue i els cants de coral resonaven a l'interior i les pantalles de televisió ens permetien seguir de prop els més de 200 capellans i 12 bisbes concelebrants amb el cardenal Omella.

Les activitats programades es van complir quasi a la perfecció. L'organització de l'Hospitalitat ha estat excel·lent. És d'admirar l'exemple dels voluntaris de servei generós i lliurat a ajudar als pelegrins, especialment els malalts i discapacitats. Fa més feliç donar que rebre. A Lourdes s'hi va a resar i a compartir i fer servei amb els malalts i discapacitats —els nostres germans més pobres de tots—, i amb els altres pele-

grins. El clima que s'hi viu és de recolliment i d'oració, d'espiritualitat a flor de pell.

És un reconeixement de la nostra petitesa davant Déu, de vibrar amb el Déu Amor que ens estima, amb Jesús, el Fill de Déu que va patir per nosaltres i amb la seva mare, que tan sofriment va viure al costat del seu fill incomprès i torturat fins a la mort en Creu. A ella, mare nostra estimada del cel, li demanem que ens ajudi a ser millors seguidors del seu Fill i a viure la malaltia amb coratge lluitant per la guarició si és possible, acceptant i sublimant, si no és possible, el dolor inevitable; sempre amb l'esperança posada en la salvació i, en arribats a l'altra riba, una vegada traspasat aquest món, gaudir de la plenitud de felicitat estant cara a cara amb el Déu Amor.

Gràcies, Hospitalitat de Lourdes de la diòcesi de Lleida, per aquest tan important servei que feu als lleidatans i lleidatanes. Us animo a apuntar-vos l'any vinent. No us en penedireu.

Joan Viñas Salas

REFLEXIONS

Portar la nostra vida davant Déu

El moment de la pregària té molta importància en la nostra vida cristiana. Ens ajuda a fer-nos conscients del misteri pregon que sempre estem vivint sense adonar-nos-en gaire. De fet, solem viure la nostra vida en la multiplicitat i en la frivolitat. Ens ocupem de moltes coses, tractem molta gent, un tema estalona l'anterior, una conversa intrascendent fa oblidar una decisió important presa uns minuts abans. En el moment de la pregària parem el procés vertiginós de la nostra vida i, sobretot, portem tota aquesta nostra vida davant Déu. Això té una importància excepcional. Portar davant Déu la nostra vida vol dir portar-li preocupacions, il·lusions, decisions i esperances; i vol dir també portar davant Déu els nostres criteris, la nostra manera d'entendre la vida, els desitjos que omplen el nostre cor, els valors que donen sentit a la nostra vida.

Preguem: «Pare nostre que esteu en el cel». Aquest és el moment decisiu, perquè aquesta pregària la podem fer de dues maneres. Una és viure la convicció que el Pare del cel aprova la nostra vida, els nostres criteris, les nostres esperances. L'altra és callar i deixar que el Pare ens parli des del cel, és a dir, posi en dubte les nostres evidències, i ens anunciï els valors veritables, ens atregui a la Plenitud d'Amor, de Perdó, de Justícia que Ell és, i ens faci participants de l'Esperit del Senyor Jesús.

La història de la nostra vida espiritual i la de tota la humanitat està marcada per aquesta doble orientació. Molt sovint la pregària no és sinó la confirmació divina dels nostres criteris mesquins i inhumans. En canvi, la presència dels homes davant Déu ha de consistir en deixar que l'Esperit de Déu posi en dubte les nostres evidències injustes, travessi el nostre món esquifit i egoista i l'aixequi a l'Esperit de Déu revelat en Crist Jesús, mort i resuscitat, l'Esperit d'amor, de pau, de perdó, de conversió, de llibertat, de vida veritable.

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- Diumenge, 4 d'agost:**
 —A les 12.30 h, missa en honor al sant Domènec al Soleràs.
- Dimarts, 6 d'agost:**
 —A les 12 h, missa a Alfés per celebrar la Transfiguració del Senyor. Onomàstica del nostre Bisbe.
- Dijous, 15 d'agost:**
 —A les 12 h, missa i processó de la Mare de Déu de la Llitera a la Catedral de Lleida. Està previst que ho presideixi el bisbe Salvador.
- Dilluns, 26 d'agost:**
 —Celebació a Aitona de la Festa de Santa Teresa Jornet, filla del poble i patrona de l'ancianitat. El Bisbe presidirà la missa.endent de confirmar l'hora.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-44 / Sl 105 / Jo 11, 19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Felix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dimarts [Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / Sl 102 / Mt 13,36-43]. *Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell:* ■ Beats màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund.

Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

AGOST

1. □ Dijous [Ex 40,14-19.32-36 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagan, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fundador dels Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Eusebi de Vencel·li (†371), bisbe d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la

Mure, fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeblla de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ecl 1, 2;2,21-23 / Sl 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev. i rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

Demaneu i Déu us donarà

La pregària és la respiració de l'ànima. Necessitem pregar sempre. Però sovint tenim la sensació que el Senyor no ens escolta. Precisament l'evangeli insisteix a dir-nos que no és així, que Déu com a bon Pare sempre està atent a la pregària dels fills. Per això després de posar uns exemples diu clarament: *Demaneu i Déu us donarà, cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom que truca li obren*. Més clar no ens ho pot dir. I posa tres exemples de la vida ordinària: *l'amic que dona els pans que demana el seu amic*. I el pare que dona als fills o *el peix o l'ou que li demanen*. Els exemples són per dir-nos que sempre és eficaç la pregària. Per això la conclusió és clara: *Si vosaltres que sou dolents sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen*. Aquí tenim el sentit de la pregària: Déu ens donarà amb tota certesa el millor que necessitem: el seu Esperit. És tot el que necessitem per a viure com a fills. Quan sembla que Déu no ens escolta preguntem-nos què li demanem. Per això ha començat ensenyant-nos el parenostre. L'única petició —diguem-ne material— és: *Doneu-nos cada dia, el nostre pa*; totes les altres coses que demanem fan referència o a Déu o a les actituds cristianes que hem de viure. La primera lectura és també un exemple de la confiança que hem de tenir amb Déu. Abraham va fent un «regateig» amb Déu. Comença dient si farà desaparèixer *Sodoma i Gomorra* si hi troba cinquanta justos i al final el Senyor afirma: *No la destruiria per consideració a aquests deu*. Déu vol perdonar els dos pobles. Pau ens ha dit: *Déu us dona la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-nos generosament totes les culpes*. Hem de pregar sense parar, en la certesa que Déu, com a Pare ens donarà sempre el que realment necessitem, el millor que té, que potser no sempre coincideix amb el que li demanem. La nostra pregària s'ha de fonamentar sempre en l'amor d'un Déu que és Pare.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpió? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

▶ Lectura del libro del Gènesi (Gén 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré.»

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos.»

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco.»

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta». Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré.»

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta.»

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré.»

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Quando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».